

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä tammikuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 5 artikla — Vastaavien etuuksien käsite — Euroopan talousalueen kahden jäsenvaltion vanhuusetuuksien rinnastaminen — Kansallinen säännöstö, jossa otetaan sosiaaliturvamaksujen määrän laskemisessa huomioon muissa jäsenvaltioissa vastaanotetut vanhuusetuudet

Asiassa C-453/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgerichtshof (hallintotuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 10.9.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 29.9.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Vorarlberger Gebietskrankenkasse ja

Alfred Knauer

vastaan

Landeshauptmann von Vorarlberg,

Rudolf Mathisin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: kolmannen jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen, joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (esittelevä tuomari) ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.7.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Vorarlberger Gebietskrankenkasse, edustajanaan Rechtsanwalt J. Lercher,

— Alfred Knauer, edustajinaan Rechtsanwalt J. Nagel ja Rechtsanwalt M. Bitriol,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

- Itävallan hallitus, asiamiehenään G. Hesse,
 - Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään V. Kaye, avustajanaan T. de la Mare, QC,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Kellerbauer ja D. Martin,
 - EFTAn valvontaviranomainen, asiamiehinään M. Moustakali, X. Lewis ja M. Schneider,
- kuultuaan julkisasiamiehen 12.11.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1 ja oikaisu EUVL L 200, s. 1) 5 artiklan ja SEUT 45 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajina ovat Vorarlberger Gebietskrankenkasse (Vorarlbergin osavaltion alueellinen sairauskassa, jäljempänä sairauskassa) ja Alfred Knauer ja vastaajana Landeshauptmann von Vorarlberg (Vorarlbergin osavaltion kuvernööri) ja joka koskee Knauerin velvollisuutta suorittaa maksuja Itävallan sairausvakuutusjärjestelmään eläkkeistä, jotka hänelle maksetaan kuukausittain Liechtensteinin ruhtinaskunnan ammatillisesta eläkejärjestelmästä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 883/2004 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”[Unionin] tuomioistuim on useaan otteeseen esittänyt kannan mahdollisuudesta etuuksien, tulojen ja toiseikkojen rinnastamiseen. Periaate olisi omaksuttava nimenomaisesti ja sitä olisi kehitettävä noudattaen samalla tuomioistuinpäätösten sisältöä ja henkeä.”
- 4 Asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikkona on ”Asiallinen soveltamisala”, säädetään seuraavaa:
”1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkeen seuraavia sosiaaliturvan aloja koskevaan lainsäädäntöön:
— —
d) vanhuusetuudet;
— —”

- 5 Saman asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Etuuksien, tulojen, tosiseikkojen tai tapahtumien rinnastaminen”, säädetään seuraavaa:

”Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, ja erityiset täytäntöönpanosäännökset huomioon ottaen sovelletaan seuraavaa:

- a) jos sosiaaliturvaetuuksien ja muiden tulojen saamisella on toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella tiettyjä oikeusvaikutuksia, tämän lainsäädännön asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan niin ikään, kun kyse on toisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella saaduista vastaavista etuuksista tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa hankituista tuloista;
- b) jos tietyillä seikoilla tai tapahtumilla on toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla oikeusvaikutuksia, kyseisen jäsenvaltion on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden alueella tapahtuneet samankaltaiset seikat tai tapahtumat ikään kuin ne olisivat tapahtuneet sen alueella.”
- 6 Asetuksen N:o 883/2004 9 artiklan, jonka otsikko on ”Jäsenvaltioiden ilmoitukset tämän asetuksen soveltamisalasta”, 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava Euroopan komissiolle kirjallisesti muun muassa tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitetuista lainsäädännöistä ja järjestelmistä.
- 7 Saman asetuksen 30 artiklassa, jonka otsikko on ”Eläkkeensaajien maksut”, säädetään seuraavaa:

”1. Se jäsenvaltion laitos, jonka on soveltamansa lainsäädännön mukaan pidätettävä maksuja sairausetuuksien – – kattamiseksi, voi vaatia ja periä nämä soveltamansa lainsäädännön mukaisesti laskemansa maksut vain, mikäli 23–26 artiklan nojalla suoritettavien etuuksien kustannuksista vastaa mainitun jäsenvaltion laitos.

2. Kun – – sairausetuuksien sekä äitiys- ja vastaavien isyysetuuksien saaminen edellyttää eläkkeensaajan asuinjäsenvaltion lainsäädännön perusteella sosiaalivakuutusmaksujen tai vastaavien maksujen maksamista, kyseisiä maksuja ei voida periä asumisen perusteella.”

- 8 Asetuksen N:o 883/2004 53 artiklan, jonka otsikko on ”Säännöt päällekkäisyyden estämiseksi”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kaikkia samalle henkilölle täyttyneiden vakuutus- ja/tai asumiskausien perusteella laskettuja tai myönnettyjä päällekkäisiä työkyvyttömyys-, vanhuus- ja perhe-eläke-etuuksia pidetään päällekkäisinä samanlaisina etuuksina.”

- 9 Asetuksen N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 (EUVL L 284, s. 1) 30 artiklassa, jonka otsikko on ”Eläkkeensaajien maksut”, säädetään seuraavaa:

”Jos henkilö saa eläkettä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, kaikista maksetuista eläkkeistä vähennettävien maksujen määrä ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin vähennettyjen maksujen määrä sellaiselta henkilöltä, joka saa saman määrän eläkettä toimivaltaiselta jäsenvaltiolta.”

- 10 Asetuksia N:o 883/2004 ja N:o 987/2009 sovelletaan Liechtensteiniin ETA-sopimuksen liitteen VI (sosiaaliturva) ja pöytäkirjan 37 muuttamisesta 1.7.2011 tehdyn Euroopan talousalueen sekakomitean päätöksen N:o 76/2011 (EUVL L 262, s. 33) nojalla.

Itävallan oikeus

- 11 Sosiaaliturvalain (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2010 annetulla toisella sosiaaliturvajärjestelmän muuttamista koskevalla lailla (2. Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010, BGBl. I, 102/2010; jäljempänä sosiaaliturvalaki) 73a §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos henkilö saa ulkomaista eläkettä, joka kuuluu

— [asetuksen N:o 833/2004] [– –]

– –

soveltamisalaan, myös tästä ulkomaisesta eläkkeestä on maksettava 73 §:n 1 ja 1a momentin mukainen sairausvakuutusmaksu, jos ulkomaista eläkettä saavalla on oikeus sairausvakuutusetuuksiin. Tämä maksu tulee maksettavaksi sinä ajankohtana, jona ulkomainen eläke maksetaan.”

- 12 Sosiaaliturvalailla käyttöön otetusta Itävallan eläkejärjestelmästä unionin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin selventää, että eläkevakuutuksen, jolla turvataan vakuutettuja erityisesti vanhuuteen liittyvien riskien osalta, tarkoituksena on mahdollistaa vakuutetulle hänellä ennen eläkkeelle siirtymistä olleen elintason säilyminen. Edellytyksenä vanhuuseläkkeen myöntämiselle on yleisen eläkeiän saavuttamisen lisäksi se, että henkilö on ollut vakuutettuna pakollisessa eläkevakuutuksessa vaaditun määrän vakuutuskausia. Pakollisen vakuutuksen piiriin kuuluu lähtökohtaisesti jokainen työntekijä, joka on ollut työnantajan palveluksessa ylittäen tietyn palkkarajan. Pakollisen eläkevakuutuksen piiriin kuuluvilla, jotka haluavat saada erityisen korotuksen eläkkeeseen, johon heillä olisi normaalisti oikeus, on mahdollisuus ottaa lisävakuutus maksamalla vakuutusmaksua, jonka vuosittaisella määrällä on yläraja. Jakojärjestelmään perustuvassa eläkejärjestelmässä käytetään maksettuja vakuutusmaksuja suoraan etuuskien rahoittamiseen. Eläkevakuutuksen hallinnoinnista vastaavat vakuutusyhtiöt.

Liechtensteinin oikeus

- 13 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Liechtensteinin eläkejärjestelmä perustuu kolmeen pilariin eli vanhuus- ja perhevakuutukseen (ensimmäinen pilari), ammatilliseen eläkejärjestelmään (toinen pilari) ja yksityisesti otettuihin lisävakuutuksiin (kolmas pilari).
- 14 Vanhuus- ja perhevakuutus on maksuperusteinen järjestelmä, joka rahoitetaan vakuutusmaksuilla, kun taas ammatillinen eläkejärjestelmä, josta säädetään ammatillisesta eläkejärjestelmästä 20.10.1987 annetussa laissa (Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge), on rahastoiva järjestelmä. Se liittyy vanhuus- ja perhevakuutusjärjestelmään sekä työsuhteeseen. Ammatilliseen eläkejärjestelmään liittyminen on lähtökohtaisesti pakollista ja sen on mahdollistettava yhdessä vanhuus- ja perhevakuutuksen kanssa vakuutetulle hänellä ennen eläkkeelle siirtymistä olleen elintason jatkuminen. Ammatillisen eläkejärjestelmän toteuttaminen kuuluu lähtökohtaisesti elimelle, joka työnantajan on perustettava tai jota se käyttää, eli jollekin eläkelaitokselle. Nämä laitokset voivat tarjota pelkästään lakisääteiset vähimmäisetuudet tai taata tietyt näitä vähimmäisetuuksia suuremmat etuudet samoissa oikeudellisissa ja organisatorisissa puitteissa. Ammatillisen eläkejärjestelmän määrittelyä ja järjestelyä ei kuitenkaan pääosin jätetä niiden henkilöiden oma-aloitteisuuden ja määräysvallan varaan, joita ikään liittyvät riskit koskevat.
- 15 Liechtensteinin ruhtinaskunta on ilmoittanut asetuksen N:o 883/2004 9 artiklan mukaisesti ammatillisesta eläkejärjestelmästä annetun lain kuuluvan tämän asetuksen aineelliseen soveltamisalaan.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 16 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Alfred Knauer ja Rudolf Mathis asuvat Itävallassa ja he ovat Itävallassa maksettavan eläkkeen saajina sairausvakuutettuja sosiaaliturvalain mukaisesti. Koska he ovat työskennelleet myös Sveitsissä ja Liechtensteinissa, he saavat eläkekassan maksamaa vanhuuseläkettä Liechtensteinin ammatillisesta eläkejärjestelmästä (jäljempänä Liechtensteinin eläkekassa).
- 17 Sairauksassa vaati Knaueria ja Mathisia maksamaan sairausvakuutusmaksuja vuoden 2011 lokakuusta lähtien Liechtensteinin eläkekassan heille kuukausittain maksamista eläkkeistä.
- 18 Vorarlbergin osavaltion kuvernööri alensi kahdella 10.12.2013 tekemällään päätöksellä Knauerin ja Mathisin sairausvakuutusmaksujen määrää sillä perusteella, että vain osa ammatillisesta eläkejärjestelmästä - eli lakisääteisiä vähimmäisetuuksia vastaava osa - kuului asetuksen N:o 883/2004 soveltamisalaan ja siten sosiaaliturvalain 73a §:n mukaisen maksuvelvollisuuden piiriin. Sitä vastoin ammatillisesta eläkejärjestelmästä annetussa laissa säädetty vähimmäisetuuksia suurempia etuuksia vastaava täydentävä osa ei kuvernöörin mukaan kuulunut tähän soveltamisalaan. Sama koski sitä osaa Liechtensteinin ammatillisesta eläkejärjestelmästä, joka vastasi niitä etuuksia, jotka oli maksettu sellaisten maksujen perusteella, jotka oli suoritettu ennen ammatillisesta eläkejärjestelmästä annetun lain voimaantuloa eli ennen 1.1.1989. Tätä osaa oli kohdeltava samalla tavalla kuin täydentävää osaa.
- 19 Sairauksassa nosti kanteen näistä kahdesta päätöksestä, ja Knauer nosti kanteen itseään koskevasta päätöksestä. Sairauksassaan mukaan maksettavat vakuutusmaksut oli laskettava Liechtensteinin eläkekassan Knauerille ja Mathisille maksamien eläkkeiden mukaan, kun taas Knauer väitti, ettei näistä eläkkeistä ollut maksettava lainkaan vakuutusmaksuja.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan yhtäältä sosiaaliturvalakiin perustuvan vanhuuseläkkeen lakisääteisten myöntämisedellytysten ja toisaalta ammatillisesta eläkejärjestelmästä annettuun lakiin perustuvan vanhuuseläkkeen lakisääteisten myöntämisedellytysten vertailusta käy ilmi, että kyse on asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista vastaavista etuuksista. Se katsoo, että nämä viimeksi mainitut eläkkeet kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Kyseiset eläkkeet nimittäin perustuvat kyseessä olevan valtion lainsäädäntöön, joka koskee vanhuusetuuksia koskevaa sosiaaliturva-alaa tai -järjestelmää, ja lisäksi Liechtensteinin ruhtinaskunta on ilmoittanut ammatillisesta eläkejärjestelmästä annetun lain kuuluvan kokonaisuudessaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan.
- 21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei voida sulkea pois yhtäältä sitä, että Liechtensteinin ammatillisesta eläkejärjestelmästä – siitä huolimatta, että mainitun ilmoituksen mukaan se kuuluu yhteensovitettyjen eläkejärjestelmien joukkoon – ei voitaisi pitää asetuksen N:o 883/2004 5 artiklassa tarkoitettulla tavalla vastaavana, kun otetaan huomioon sen vakuutetuille tarjoamat mahdollisuudet järjestellä itsenäisesti omaa eläkejärjestelmänsä, eikä toisaalta sitä, että kaikkien kyseisestä eläkejärjestelmästä myönnettävien etuuksien sisällyttäminen Itävallan sairausvakuutuksen maksuperusteeseen olisi pidettävä unionin oikeuden näkökulmasta lainvastaisena toimenpiteenä, koska sillä rajoitetaan vapaata liikkuvuutta, jota koskeva periaate sisältyy SEUT 45 artiklaan.
- 22 Näissä olosuhteissa Verwaltungsgerichtshof (hallintotuomioistuin) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:
- ”Onko asetuksen N:o 883/2004 5 artiklaa tulkittava SEUT 45 artikla huomioon ottaen siten, että vanhuuseläkkeet, joita maksetaan ammatillisesta eläkejärjestelmästä (valtion perustama ja takaama järjestelmä, jonka on tarkoitus mahdollistaa kohtuullisen elintason jatkuminen asianmukaisella tavalla, joka toimii rahastointiperiaatteen mukaisesti, joka on lähtökohtaisesti pakollinen, johon voi kuitenkin myös sisältyä lakisääteisen vähimmäismäärän ylittäviä pakollista vakuutusta täydentäviä maksuja ja vastaavasti korkeampia etuuksia ja jonka toteuttaminen on työnantajan perustaman tai käyttämän

vakuutuslaitoksen vastuulla, kuten käsiteltävässä asiassa 'toisen pilarin' eläkejärjestelmä Liechtensteinissa), ja vanhuuseläkkeet, joita maksetaan lakisääteisestä eläkejärjestelmästä (samoin valtion perustama ja takaama järjestelmä, jonka on tarkoitus mahdollistaa kohtuullisen elintason jatkuminen asianmukaisella tavalla mutta joka toimii jakoperiaatteen mukaisesti, joka on pakollinen ja jonka toteuttaminen on lailla perustettujen eläkevakuutuslaitosten vastuulla, kuten käsiteltävässä asiassa Itävallan eläkejärjestelmä), ovat 'vastaavia' etuuksia mainitussa säännöksessä tarkoitettulla tavalla?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 23 Aluksi on todettava, että kun vanhuusetuudet on mainittu asetuksen N:o 883/2004 9 artiklassa tarkoitettussa ilmoituksessa, ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan (ks. vastaavasti tuomio Mora Romero, C-131/96, EU:C:1997:317, 25 kohta ja tuomio Pérez García ym., C-225/10, EU:C:2011:678, 36 kohta).
- 24 On kiistatonta, että pääasiassa kyseessä oleva ammatillinen eläkejärjestelmä on ollut kokonaisuudessaan asetuksen N:o 883/2004 9 artiklassa tarkoitettuna ilmoituksen kohteena, ja tämän ilmoituksen on tehnyt Liechtensteinin ruhtinaskunta, joka on rinnastettava jäsenvaltioon tätä asetusta sovellettaessa. Tästä järjestelmästä maksettavien vanhuusetuuksien on siis katsottava kuuluvan kyseisen asetuksen soveltamisalaan.
- 25 Toiseksi on todettava, että vaikka kysymyksessä viitataan yleisesti asetuksen N:o 883/2004 5 artiklaan, se koskee tosiasiallisesti tämän asetuksen 5 artiklan a alakohdassa tarkoitettua vastaavien etuuksien käsitettä.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämä kysymys on näissä olosuhteissa ymmärrettävä niin, että sillä halutaan selvittää, onko kyseisen asetuksen 5 artiklan a alakohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa jäsenvaltion ammatillisesta eläkejärjestelmästä ja toisen jäsenvaltion lakisääteisestä eläkejärjestelmästä, jotka molemmat kuuluvat saman asetuksen soveltamisalaan, maksettavat vanhuusetuudet ovat tässä säännöksessä tarkoitettuja vastaavia etuuksia.
- 27 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeussäännön eli tässä tapauksessa asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohdan ulottuvuuden määrittämiseksi on otettava huomioon samanaikaisesti sen sanamuoto, asiayhteys ja tavoitteet (ks. mm. tuomio Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 28 Tämän säännöksen sanamuodosta ei käy ilmi, miten termiä "vastaavat etuudet" olisi tulkittava. Kuten julkisasiamies on kuitenkin ratkaisuehdotuksensa 54 kohdassa todennut, ja toisin kuin komissio on katsonut, asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohdassa tarkoitettuna vastaavien etuuksien käsitteen merkitys ei ole välttämättä sama kuin tämän asetuksen 53 kohdassa esiintyvän samanlaisten etuuksien käsitteen merkitys. On nimittäin niin, että jos unionin lainsäätäjä olisi halunnut viitata samanlaisten etuuksien käsitteen tulkintaa koskevaan oikeuskäytäntöön perustuviin arviointiperusteisiin päällekkäisyyden estämistä koskevia sääntöjä sovellettaessa, se olisi käyttänyt samaa terminologiaa rinnastamisperiaatteen soveltamisen yhteydessä.
- 29 Asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohdasta on todettava, että on kyllä totta, kuten Itävallan hallitus toteaa, että muilla säännöksillä, kuten tämän asetuksen 30 artiklalla ja asetuksen N:o 987/2009 30 artiklalla, saatetaan pyrkiä sääntelemään edellytyksiä, joiden täytyessä jäsenvaltion laitos voi pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa vaatia ja periä maksuja sairausetuuksien kattamiseksi. Tämä tilanne ei kuitenkaan sellaisenaan sulje pois sitä, että myös tällä 5 artiklan a alakohdalla pyritään sääntelemään näitä edellytyksiä.

- 30 Lisäksi asetuksen N:o 883/2004 30 artiklasta ja asetuksen N:o 987/2009 30 artiklasta käy ilmi, että näillä artikloilla otetaan käyttöön tiettyjä yksittäisiä rajoituksia jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vaatia ja periä maksuja muun muassa sairausetuuksien kattamiseksi. Näin ollen kyseisillä artikloilla ei pyritä säätelemään kyseistä vaatimista ja perimistä niin, että sama vaatiminen ja periminen olisi asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan ensimmäisen virkkeen nojalla suljettu kyseisen 5 artiklan a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle.
- 31 Asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohdan tavoitteesta on todettava, että tämän asetuksen johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleesta käy ilmi, että unionin lainsäätäjät on halunnut ottaa kyseisessä tekstissä käyttöön oikeuskäytännössä vahvistetun etuuksien, tulojen ja tosiseikkojen rinnastamisen periaatteen, jotta sitä kehitettäisiin noudattaen tuomioistuinpäätösten sisältöä ja henkeä.
- 32 Näin ollen on todettava aluksi, että kahta vanhuusetuutta ei voida pitää kyseisen asetuksen 5 artiklan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla vastaavina etuuksina vain siitä syystä, että ne molemmat kuuluvat saman asetuksen soveltamisalaan. On nimittäin niin, että sen lisäksi, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ei tue tällaista tulkintaa, tämä tulkinta poistaisi kyseisessä säännöksessä säädetyn ja unionin lainsäätäjän haluaman vastaavuuden vaatimuksen, koska tätä säännöstä on joka tapauksessa tarkoitus soveltaa vain mainittuun soveltamisalaan kuuluviin etuuksiin.
- 33 Tämän jälkeen on todettava erityisesti pääasiassa kyseessä olevien kaltaisista vanhuusetuuksista ja ottaen huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, johon unionin lainsäätäjät viittaa asetuksen N:o 883/2004 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa, että tämän asetuksen 5 artiklan a alakohdassa tarkoitettua vastaavien etuuksien käsitettä on tulkittava siten, että siinä viitataan olennaisesti kahteen toisiinsa verrattavissa olevaan vanhuusetuuteen (ks. vastaavasti tuomio Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, 19 kohta).
- 34 Tällaisten vanhuusetuuksien verrattavuuden osalta on otettava huomioon näillä etuuksilla ja niitä sääntelevillä säännöksillä tavoiteltu päämäärä (ks. vastaavasti tuomio O, C-432/14, EU:C:2015:643, 33 kohta).
- 35 Pääasiasta on todettava, että jo ennakkoratkaisukysymyksen sanamuodosta käy ilmi, että sekä Liechtensteinin ammatillisesta eläkejärjestelmästä maksettavien vanhuusetuuksien että Itävallan lakisääteisestä eläkejärjestelmästä maksettavien vanhuusetuuksien tavoitteena on taata etuuksien saajille sen elintason säilyttäminen, joka heillä oli ennen eläkkeelle siirtymistä.
- 36 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten vanhuusetuuksien on katsottava olevan toisiinsa verrattavissa. Kuten julkisasiamies on todennut tästä ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa, sillä, että on olemassa eroja liittyen muun muassa siihen, miten oikeudet etuuksiin on saatu tai mitkä ovat vakuutettujen mahdollisuudet saada vapaaehtoisia ylimääräisiä etuuksia, ei voida perustella muunlaista johtopäätöstä.
- 37 Lopuksi on todettava, että ei näytä olevan objektiivista perustetta sille, että kyseessä olevia vanhuusetuuksia ei kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa kohdeltaisi samalla tavalla. Tällainen peruste olisi mahdollinen, jos – kuten EFTAn valvontaviranomainen on perustellusti todennut – sairausetuuksien kattamiseksi tarkoitetut maksut perittäisiin Itävallassa Liechtensteinin ammatillisen eläkejärjestelmän tarjoamista etuuksista, vaikka tällaiset maksut olisi jo peritty Liechtensteinissa. Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ei kuitenkaan käy ilmi, että tilanne olisi tällainen pääasiassa.
- 38 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 883/2004 5 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa jäsenvaltion ammatillisesta eläkejärjestelmästä ja toisen jäsenvaltion lakisääteisestä eläkejärjestelmästä, jotka molemmat kuuluvat

saman asetuksen soveltamisalaan, maksettavat vanhuusetuudet ovat tässä säännöksessä tarkoitettuja vastaavia etuuksia, kun molempien etuusryhmien tavoitteena on taata etuuksien saajille sen elintason säilyttäminen, joka viimeksi mainituilla oli ennen eläkkeelle siirtymistä.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 5 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa jäsenvaltion ammatillisesta eläkejärjestelmästä ja toisen jäsenvaltion lakisääteisestä eläkejärjestelmästä, jotka molemmat kuuluvat saman asetuksen soveltamisalaan, maksettavat vanhuusetuudet ovat tässä säännöksessä tarkoitettuja vastaavia etuuksia, kun molempien etuusryhmien tavoitteena on taata etuuksien saajille sen elintason säilyttäminen, joka viimeksi mainituilla oli ennen eläkkeelle siirtymistä.

Allekirjoitukset